

karomban virágosak a rétek
nyíló betűkből kirakom neved
néha a jó is elkaphat téged
mellkas-csapidámban ficáncol tested

forró szavam simogatja kezed
neked bennem nyitva minden porta
de jó lenne most lüktetni veled
az éji varázs húsába forrva

versek zsinórja lelkedhez átránt
az édes sorsot kettőnknek szeljed
részként hoz át hozzám az ábránd
lefekszik mellém este a melled

ha játszom a jövőt türelmesen
tőled domborodik kedvem halma
nyári ruhádban sétálgatsz bennem
kristálylépcsőkön mész fel az agyba

ragyog a szemed ha hozzád érek
bőrömmel fényesítem életed
kettőnkéről szól bennem minden ének
bár te bementél szívem még remeg